SCHIMBUL DE MÎINE se formează azi

În neîntreruptele căutări pentru creșterea nivelului general al performanțelor, mijloc prin care se poate asigura o reprezentare superioară a sportului românesc în arena internațională, o direcție prioritară o constituie **continua acțiune de selecție și pregătire a elementelor tinere**. Nu este, cum s-ar crede la prima impresie, o problemă ușoară. De aceea ea trebuie rezolvată în cele mai bune condiții. Altfel progresul pe care-l dorim cu toți se va lăsa zadarnic așteptat. Există multe exemple care arată că se poate. Există, însă, destule altele care ne conving că — în multe cazuri — se face prea puțin iar cîteodată nu se face nimic!

Iată temele „serialului" nostru pe care-l începem cu această pagină. O facem cu dorința de a impulsiona munca celor chemați să-i descopere și să-i îndrume pe tinerii performeri spre podiumul de premiere, spre titluri și medalii...

LA POLO, AVEM DE UNDE ALEGE!...

Anul acesta, echipa reprezentativă de polo a țării a înregistrat unul dintre cele mai slabe rezultate din istoria participărilor sale la J.O. Tot în acest sezon, selecționata de juniori a României a avut o comportare meritorie reușind să reintre — după 10 ani — în turneul final al C.E., ocupînd în final locul V (la ediția precedentă — locul VIII). Mult mai sugestiv însă ni se pare rezultatul înregistrat de poloiștii juniori în septembrie, la „Cupa Prietenia". Prezentînd o cu totul altă formație decît cea de la „europenele" din Olanda, cu cîțiva jucători aflați la prima competiție de amploare, reprezentativa de juniori a țării a reușit să întreacă redutabilele selecționate similare ale Ungariei și Uniunii Sovietice, cîștigînd pentru prima oară trofeul pus în joc.

Am pus față în față evoluțiile celor două eșaloane ale polo-ului nostru pentru a arăta din nou — dacă mai era cazul — cît de mult s-a greșit menținîndu-se în echipa națională un lot de jucători plafonați, blazați, deși tehnicienii aveau la dispoziție poloiști tineri, talentați, pe care i-ar fi putut roda din timp pentru a fortifica „7"-le reprezentativ.

De mai mulți ani, în Capitală, se desfășoară cu regularitate un puternic campionat de copii și, cu o singură excepție (mureșeanul Szasz), toți componenții formației învingătoare în „Cupa Prietenia" au învățat A.B.C.-ul acestui sport în competiția bucureșteană a micilor poloiști. De mai multă vreme, concomitent, înregistrăm o preocupare sporită în secțiile bucureștene (Cluburile școlare nr. 1 și 2, Dinamo, Rapid, Progresul, Triumf) pentru selecția celor mai dotați juniori și pregătirea lor la un nivel superior. Periodic au fost organizate competiții cu caracter municipal, care au dat tinerilor poloiști posibilitatea de a juca cît mai mult. Așa au putut să apară C. Moiceanu, V. Hagiu, Fl. Ardeleanu, D. Ciobăniuc *(Dinamo)*, B. Crețu, E. Tătaru, V. Mădescu *(Progresul)*, V. Șerban *(C.N. ASE)*, M. Viespe, I. Tufan *(Rapid)*, S. Diaconu *(Triumf)*, *promovați cu curaj în echipele de Divizia „A". Recordul îl deține fără îndoială clubul Dinamo, unde antrenorii* A. Grințescu *și* I. Capșa, *din ale căror echipe campioane, ani în șir, la copii și juniori au crescut poloiști talentați, care bat acum cu insistență la „poarta consacrării".*

Așadar, tovarăși antrenori, nu mai ezitați! Căutați-i cu răbdare pe cei talentați și promovați-i cu curaj. Pentru că „aveți de unde alege"!

A. VASILIU



Exercițiu cu pucul — cu care începe încălzirea la grupa „mică" a secției de juniori de la Steaua. Foto : Dragoș NEAGU

CINE ÎI VA LUA LOCUL LUI TUREANU ?

Există mulți iubitori ai hocheiului pentru care cele mai atractive spectacole din sportul preferat sînt întrecerile dintre formațiile de copii sau juniori mici. Într-adevăr, la București, un meci „Școlarul" — Steaua, de pildă, sau, la Miercurea Ciuc, o confruntare între „Liceul" și „Sport-Club", constituie, adesea, veritabile „capete de afiș" ale programului competițional. Pentru că, pe itinerarul București — Miercurea Ciuc — Galați (unde există, dealtfel, patinoare acoperite) se constată că :

● La BUCUREȘTI se lucrează foarte bine la Cl. sp. școlar nr. 1 „Triumf", unde există trei grupe pe diferite categorii de vîrstă, începînd de la 7—8 ani (prof. **Oprea Barbu**), continuînd cu 10—12 ani (**Gh. Tăbăcaru**) și 12—14 ani (prof. **George Niță**). Toate trei grupele sînt foarte bine echipate, activează cu regularitate (cei mici chiar și vara !) și rezultatele sînt mai mult decît promițătoare. La fel se petrec lucrurile și la Steaua, unde inimosul și mereu tînărul antrenor **Ion Ganga**, avîndu-i ca ajutoare pe **Al. Kalamar** și, în ultimul timp, pe **Dezideriu Varga**, furnizează an de an elemente tinere și talentate, atît primei echipe cît și altor formații divizionare. Cu rezultate pozitive activează și cuplul **Remus Bianu** — **Tudor Marcel** la Cl. sp. școlar nr. 2 „Tricolorul".

● La MIERCUREA CIUC, o laborioasă activitate cu juniorii și copiii se duce la Cl. sp. școlar „Liceul", inițiatorul muncii cu cei mai mici sportivi fiind prof. **Emeric Mezei**, avînd alături pe **Szombor Antal** (la echipa de divizie), **I. Joanovici** (la juniorii mari) și pe **Pavel Rusz** la cei mici. De asemenea, la S.C. Miercurea Ciuc, maestrul sportului **Ștefan Szabo**, aflat acum în pragul pensionării, își desfășoară munca cu aceleași rezultate bune, majoritatea componenților primei formații făcînd primii pași pe gheață sub îndrumarea lui. În ce privește județul Harghita este de subliniat și faptul că în numeroase sate (Ciumani, Sînsimion etc.) există echipe de școlari, care iau parte cu regularitate la un campionat școlar sătesc.

● La GALAȚI, atît la Dunărea (prof. **Sorin Ciobotaru**), cît și la Cl. sp. școlar nr. 2 (prof. **Radu Șerban**, ajutat de **Stelian Rusu** și **Gh. Virgil**) există echipe de juniori și copii, ale căror rezultate concrete se văd chiar și în faptul că divizionara Dunărea are acum în componența ei într-o proporție de aproape sută la sută numai jucători... gălățeni.

Călin ANTONESCU

CINE EȘTI, CRISTIAN GHEORGHIȘOR ?

Dacă înaintea campionatelor naționale de box pentru seniori s-ar fi făcut un sondaj, probabil că nimeni nu l-ar fi indicat pe **Cristian Gheorghișor** de la Pistonul Slatina drept viitor deținător al centurii la categoria „muscă". Aceasta pentru că boxerul slătinean nu era recomandat de cine știe ce performanțe și nu impresionase pe nimeni prin evoluțiile sale anterioare. Dar, așa cum se întîmplă de multe ori, tînărul sportiv, neluat în seamă de nimeni, a răsturnat toate pronosticurile și a urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere, îmbrăcînd tricoul de campion național pe anul 1980. Și, după cum ne-am convins, absolut meritat.

De aceea, pentru informarea iubitorilor boxului și ai sportului : **Cine este Cristian Gheorghișor ?**

Am în față un tînăr de 1,70 m, suplu, cu o privire ageră și vorbă domoală, calculată. S-a născut acum 21 de ani, la 18 iulie 1959 la Balș. Mai are un frate mai mare Mihai care a făcut și el box, iar mezinul familiei, Adrian, este elev și îndrăgostit de... chitară.

Cristian a absolvit liceul la zi, este bacalaureat, în timpul școlii a fost premiant. După absolvire s-a angajat ca lăcătuș mecanic (conform specializării obținute la secția mecanică a liceului) la I.P.T.A.P.A. Slatina, fiind unul dintre cei mai apreciați muncitori ai întreprinderii respective.

Cum a ajuns în sala de box ? La 14 ani era un copil firav. Nici acum nu este un Hercule, dar în cei 7 ani de cînd practică acest sport s-a fortificat, a devenit tipul boxerului ideal pentru categoria muscă. A muncit mult și cu pasiune, susținătorul cel mai aprig fiind chiar tatăl său, care i-a urmărit activitatea cu mare atenție. Antrenorul **Leonida Ionescu** i-a cizelat cu multă migală calitățile, dintre care cea mai evidentă a fost viteza. Cu aceasta a reușit să se impună la ediția din acest an a campionatelor naționale ale seniorilor. După acest succes a fost selecționat în lotul republican care se pregătește pentru viitoarele întreceri internaționale.



Cristian Gheorghișor, *cu primul său tricou de campion național* Foto : I. MIHAICĂ

Acum, după acest salt, ce intenții are Cristian Gheorghișor ?

Să nu-i dezamăgească pe cei ce au încredere în el și, în special, pe tatăl său și pe antrenorul Leonida Ionescu. Pentru aceasta nu precupețește nici un efort, iar antrenorii de la lot au numai cuvinte bune despre Cristian. Pe cînd alte asemenea exemple ?

Paul IOVAN

HANDBALUL ARE TALENTE, DAR LE AȘTEAPTĂ SĂ CONFIRME...

În acțiunea de înnoire a cadrelor echipelor sale naționale, handbalul românesc a avut — și are — privilegiul unui filtru foarte dens. Exigențele impuse de bogatul său palmares și valoarea în multe cazuri de excepție a titularilor au triat candidații, permițîndu-le numai celor mai dotați, sîrguincioși și serioși să îmbrace tricoul cu tricolor. Din acest unghi sînt privite și în momentul de față tinerele talente care bat la poarta afirmării și care visează să intre în formația al cărei căpitan este **Radu Voina**.

Antrenorul federal **Nicolae Nedef** ne-a înfățișat o listă a „speranțelor" pe care le evidențiază actualul campionat al Diviziei „A" și chiar cel de tineret. Considerîndu-l pe **Vasile Stîngă** un tînăr care și-a căpătat confirmarea talentului excepțional și, deci, dreptul la titularizare, nu l-a mai cuprins în plutonul „speranțelor", înșiruirea începînd cu **Marian Dumitru, Cristian Ionescu** și **Marian Gabriel** de la Steaua și continuînd cu **George Dogărescu** (Dinamo București), **Sorin Rădulescu, Klaus Haberpursch, Doru Porumb** și **Nicolae Cenan** (H. C. Minaur Baia Mare), **Alexandru Arghir** și **Alexandru Buligan** (Politehnica Timișoara), **Constantin Petre** și **Mihai Ștot** (Relon Săvinești), **Ionel Gheonea** (Celuloza Brăila), **Tudor Roșca** (Nitramonia Făgăraș) și **Șandor Szuzsa** (Universitatea București). Aceștia sînt tinerii creditați cu posibilități de a ajunge în reprezentativele țării de către reputatul tehnician.

Am vrea să adăugăm faptul că grupul talentelor handbalului românesc nu se rezumă la cei 15 sportivi. El este mult mai numeros, dar vina neincluderii pe această listă o poartă chiar sportivii în cauză. Aceasta deoarece n-au dovedit suficientă ambiție în pregătire și în evoluții pentru a-și impune selecționarea în formațiile divizionare, așteptînd probabil ca tinerețea să devină atu hotărîtor. Apoi, chiar între cei pe care reprezentantul federației i-a socotit apți de a fi luați în discuție sînt jucători care nu manifestă încă suficientă sîrguință în pregătire.

Dealtfel, problema principală care se pune în discuție privind „noul val" este cea a găsirii formelor și mijloacelor de intensificare a pregătirii fizice și tehnice a tinerilor jucători, de conștientizare a generației care vine asupra necesității amplificării eforturilor. Nivelul la care se situează handbalul astăzi, perspectivele existente obligă la mărirea volumului și intensității, la creșterea permanentă a calității lucrului, la inventivitate, fantezie. Doar talentul nu mai este de multă vreme suficient, așa cum performanța devine incompatibilă fără disciplină și ordine. Iată de ce lista talentelor handbalului românesc rămîne deschisă.

Hristache NAUM

SÎNT MULTE ELEMENTE DE PERSPECTIVĂ ÎN BASCHET. DAR, CINE ȘI CUM LE CAUTĂ ?

În condițiile creșterii exigenței baschetului internațional, în privința numărului și valorii jucătorilor de 2 m și mai înalți ar fi fost firesc ca și antrenorii de juniori din țara noastră să își intensifice preocupările pentru depistarea și instruirea „giganților". Din păcate, ceea ce trebuia să devină o activitate profundă și permanentă se dovedește a fi, de fapt, ceva iluzoriu, deoarece antrenorii de juniori (cu cîteva excepții) nu „văd" unde a ajuns baschetul, nu acceptă că acum se cere altceva decît cu 20 de ani în urmă și că vremea „pivoților" de 1,90 m a trecut demult.

Aceste constatări ne-au fost prilejuite de lecturarea tabelelor cuprinzînd echipele de juniori care vor evolua în sezonul 1980—1981, pentru îndeplinirea obligației celor 12 formații din divizia „A" de a avea conform regulamentului juniori angrenați într-o competiție. Ei bine, din cei aproape 150 de juniori, doar 4 (patru) au talia de peste 2 m: G. Mihai (2,04), G. Șarlă *(2,04 m) de la Steaua,* G. Lefter *(2,02 m) de la Dinamo București și* S. Ardeleanu *(2,04) de la Universitatea Timișoara. Cu alte cuvinte, doar aceste trei echipe s-au îngrijit ca divizionarele „A", respective, să aibă, cît de cît, „spatele" asigurat cu elementele cerute de baschetul modern, celelalte (înzestrate cu săli și avînd remunerați antrenori pentru munca cu juniorii) mulțumindu-se cu loturi în care chiar și jucătorii de 1,90 m nu sînt prea numeroși!...*

Să nu știe, oare, secțiile de baschet de la Farul, C.S.U. Brașov, Rapid, Politehnica C.S.Ș. Unirea Iași (deci o secție de seniori raliată cu una de juniori!), Universitatea Cluj-Napoca, I.C.E.D., Dinamo Oradea, C.S.U. Sibiu și Urbis București, că „Festivalul național pionieresc de minibaschet" prilejuiește, anual, afirmarea a zeci de copii (cei mai „vîrstnici" avînd 13 ani) măsurînd între 1,80 și 1,90 m, deci cu talie de excepție și cu perspective de a depăși 2 m? Să nu știe antrenorii că în luna septembrie se organizează, tot anual, o tabără a minibaschetbaliștilor cu talie înaltă evidențiați cu ocazia festivalurilor? Să nu fi aflat, oare, de desfășurarea campionatelor naționale de juniori II și de juniori III unde, de asemenea, evoluează destule elemente cu talie de excepție? Dacă nu au avut cunoștință, pînă acum, de asemenea prilejuri de selecție a elementelor cu talie înaltă pentru formațiile proprii, acum, sperăm, știu unde să le caute. Dar să caute, nu să aștepte la „de-a gata"!

Dumitru STĂNCULESCU

PREMIERĂ MONDIALĂ!

Nu oricare dintre tinerii atleți — chiar dintre cei considerați ca foarte talentați și avînd rezultate remarcabile — ajunge, într-o bună zi, la seniorat, campion sau recordman național ! Atletismul nostru (și nu numai el !) oferă multe, poate chiar prea multe astfel de exemple de juniori foarte talentați care, mai apoi, n-au ajuns să se împlinească pe planul performanței sportive și să devină, la maturitate, ceea ce se spera în anticipările făcute.

Din fericire — căci și aceasta este o fericire ! — chiar dacă te-ai „ars" nu o dată, ci de mai multe ori uităm să fim mai circumspecți în judecățile de valoare pe care fiecare le facem atunci cînd constatăm că nu știu care junior sau junioară, depășește, prin prestația obișnuită, un anumit cadru, performanța sa avînd realmente ecou, chiar și în concernul atletismului internațional. Dimpotrivă, optimismul ne rămîne nealterat, de fiecare dată ! Așa este situația și acum cînd, trecînd în revistă realizările sezonului de competiții ale anului 1980, constatăm, de pildă, că săritorul bucureștean **Sorin Matei**, cu 2,27 m, la 17 ani și numai cîteva luni, a realizat ceea ce nimeni în lume n-a mai făcut la această vîrstă ; nici măcar vreunul dintre cei care astăzi sar cu mult peste 2,30 m !

Și Sorin Matei (în care credem ca un posibil mare performer al atletismului mondial) nu este singurul dintre atleții noștri investiți cu speranța că, într-o bună zi, vor fi cineva în acest sport universal. Ne gîndim, de pildă, la craioveanca **Nicoleta Lia**, la cîmpulungeanca **Cristina Dobrinoiu**, la brăileanca **Anișoara Cușmir**, la bucureșteanca **Alina Grecu**, la medieșeanul **Ștefan Karpoș**, la clujeanul **Aurel Aștilean**, la severineanul **Ion Buligă**, tineri atleți care au dovedit talent cu carul și, ceea ce ni se pare foarte important, dragoste și respect pentru această disciplină sportivă, atît de pretențioasă, atît de grea și în care ei doresc să se afirme plenar. Ei, profesorii lor — pentru întregul nostru atletism !...

Romeo VILARA